

училъ, и едва умѣлъ да прочита. Той ся училъ да чете рицарскы прикази (романи), и мислилъ само за славъ и да призима земи; за това той сполучилъ да направя щото искалъ.

Въ Неаполитанско-то царство ся скратилъ французскый царскый корень на Карла Анжюйскый. Найближни наслѣдници были французскы-ти царю; нъ неаполитанскый прѣстолъ захванжлъ Аррагонскый царскый родъ. Карлъ VIII казалъ, че нему ся пада тоя прѣстолъ, та влѣзълъ въ Италиѣ съ 50,000 души войскъ (1494 г.). Тая войска прѣминжала сѣвернѣ и срѣднѣ Италиѣ, и никой неизлѣзълъ да ѣ ся опре. Неаполитанска-та войска, щомъ ся ударила съ Французы-ты, ся разбѣгала, а неаполитанскый царъ побѣгнжлъ при Испанци-ты. Карлъ влѣзълъ въ Неаполь съ голѣмъ славъ. Французи-ти, слѣдъ това лесно завоюваню, зели да мразять Италиѣ-ти, да имъ правять зло и да ги обирають, а затова и Неаполитанци-ти зели да мразять Французы-ты. Въ това врѣмя признание-то на Неаполь наплашило много другы-ты държавы, да не бы Французи-ти да станжтъ много силни и страшни за близосѣды-ты си. Испанскый царъ Фердинандъ Католикъ, германскый царъ Максимилианъ I, папа-та, Венеция и Миланъ направили помежду си съюзъ (лигъ) срѣщо Французы-ты. Карлъ, като ся научилъ, че съединена-та италиѣнска войска иска да го исплди отъ Франциѣ, тутакси оставилъ Неаполь, и ся върнжлъ назадъ да ся бие. Италиѣнци-ти му заградили пята въ Горнѣ Италиѣ; нъ были разбити. Карлъ ся върнжлъ въ Франциѣ; а въ Неаполь пакъ ся въцарилъ Аррагонскый родъ. Нъ война-та на Карла VIII имала добры сетнины: та направилъ да ослабне Италиѣ. Близосѣди-ти зели да гядають на тѣхъ земѣ като на готовъ и леснъ плячкъ; отсякждѣ зели да налитать на неѣ, и ся подкачила между тѣхъ голѣма борба за Италиѣ.

Карлъ VIII умрѣлъ наскоро слѣдъ врыцание-то си отъ войнѣ-тѣ. Французскый прѣстолъ наслѣдилъ ближний му роднина Людовикъ Орлеанскый херцогъ, подъ имя *Людовикъ XII* (1498—1515). Людовикъ XII, като